

SKELLEFTEÅ

magasin

LISALOVE

Drömsk surrealism

#1

LANDSBYGDSROMANTIK

Thea lovsjunger landet i norr

ÄLVEN I CENTRUM

Varför vände staden vattnet ryggen?

MUSIKEN

Musikmagi & knutna nävar

SVERIGES TWIN PEAKS

Så lika är Skellefteå och nittio-talets stora tittarsuccé

EXTREMSIMMARE CHRISTOF WANDRATSCH | NÅGRA AV SVERIGES BÄSTA OSTAR | EN ANNORLUNDA VÄRLD | SVEN, BILDERNA & NATUREN

Det är klart att det här inte är en stressfri zon
men min erfarenhet är att tempo är annorlunda.
Livet blir enklare. Lite lugnare.

THEA & LIVET SOM LANDS- BYGDSROMANTIKER

THEA HOLMQVIST ÄR OBOTLIG LANDSBYGDSROMANTIKER. HON ÄLSKAR LIVET PÅ LANDET OCH LOVSJUNGER DEN NORRA LANDÄNDAN, DESS SKÖNHET OCH FÖRTJÄNSTER SÅ FORT TILLFÄLLE GES. MEN SÅ HAR DET INTE ALLTID SETT UT.

TEXT: TED LOGARDT FOTO: THEA HOLMQVIST

Idet stora lantköket skramlar kastrullerna. Äppelkakan är på väg in i ugnen. Det är äpplen från gården. Ja, faktiskt från det äppelträd Thea fick året hon fyllde åtta. Det är snart 20 år sedan.

– Vi är fjärde generation av min släkt som nu bor just här, berättar hon.

”Här” är föräldrahemmet i Bureå. Det som byggdes för närmare 100 år sedan och som sedan byggts ut i omgångar. Nu bor Thea här med sin Jonathan. I två år har de sakta men säkert satt sin egen prägel på släktgården.

– Det är något alldeles speciellt med den här platsen, säger hon och ler.

TATUERAD MED VÄSTERBOTTEN

Thea Holmqvist är landsbygdsromantiker. Hon älskar sin hembygd. Villkorslöst. I nöd och lust.

Hon drar upp ärmen. På höger överarm avtecknas konturerna för Västerbottens län.

– Jag tatuerade dit dem efter att jag flyttat tillbaka hit upp. En hyllning till rötterna. Till skogarna, älvarna, myrarna, klipporna och allt de där andra som finns här i överflöd.

Men den har heller inte alltid funnits där. Vurmen för hembyn, alltså.

– Jag tror att alla som växer upp på en mindre ort någon gång drabbas av hemblindhet. Ofta finns där också en underton av något slags misslyckande

att bli kvar.

Som så många andra innan Thea drömde hon om något annat.

– Inte för att jag vantrivdes där jag var. Tvärtom, min uppväxt var jättefin. Men jag var en av dem som inte förstod vad jag hade förrän jag lämnat det.

URBAN NORM & HEMBYGDPATRIOTISM

Det var storstadens möjligheter som lock-

ade. Det där livet som inte krävde minutiös planering för att tajma sista bussen hem. Det som rymde potentiella karriärstegar. Kompromisslöst självförverkligande och ymnighetshorn som flödar över av underhållning, ytlig förströelse och allt annat som en miljonstad lätt kan bli när du tillåter tankar att flyga fritt.

– Urban norm. Drömmen om den stora staden är så lättköpt, säger hon, inte minst när du är ung.

Hon pluggar i elvispen och slår grädde i en skål.

Universitetsutbildningen innebar flytt. Först Sundsvall, sedan hela vägen ner till Stockholm.

Det var där och då som hembygdspatriotismen väcktes. Bland annat tog hon på sig rollen att undervisa sin omgivning om norra Sveriges belägenheter, diversitet och förtjänster.

– Norrland, suckar hon. Det är så jävla ospecifikt. Jag blir galen på det där begreppet och hur folk slänger sig med det.

STEREOTYPER

Norrland utgör 60 procent av Sveriges yta och omfattar 12 procent av landets befolkning. Inte sällan tillskrivs Norrland egenskaper som lugnt och lågmält. Tärande och bidragsberoende.

– Stereotyperna är förstås problematiska. Både de idylliska, de som säger att allt vi behöver är vårt röda lilla hus

*"Rikedom för
mig är friheten
att fylla mitt
liv med sånt
jag mår bra av.
Plocka svamp.
Åka skridskor."*

Du kan följa Theas lovsång av hembygden på Instagram. Där är hon Västerdrottningen och regerar ett drottningdöme i cyberrymden. Därifrån kan du också klicka dig vidare till en blogg med samma namn.

intill varsin lugn liten sjö. Men också de om att vi är inskränkta och utbildade. Här bor individer. Någon kanske går osedvanligt långsamt. En annan pratar bara om hen absolut måste. Det betyder inte att det inte finns någon stress eller något att säga. Det bor lika mycket pratglada, inkluderande, innovativa, intellektuella, konstnärliga och allt annat en människa nu kan vara, här som någon annanstans. Det är klart att vi formas av platsen vi kommer från, men hur vi formas är väldigt olika. Ta bara dialekter. De skiljer sig oerhört bara inom Skellefteå kommun. Att sedan klumpa ihop över halva Sverige och säga att någon eller något är ”typiskt norrländskt” är ju fullkomligt intetsägande.

KÄNNA SIG RIK

Så flyttade hon hem. Till den stora, gula villan med den enorma balkongen och hennes alldeles egna äppelträd. För att det

var det hjärtat ville.

– Det bästa med att bo i norra Sverige? undrar jag.

– Allt, skrattar hon. Som Frida Hyvönen sjunger: köpte ett hus i Västerbotten för att känna mig rik. Det handlar ju inte om pengar, utan om möjligheterna. Rikedom för mig är friheten att fylla mitt liv med sånt jag mår bra av. Plocka svamp. Åka skridskor. Äta frukost på ett berg, odla, vara stamnis på ett fik så de vet att det är islätte som gäller även mitt i vintern. Det är väl det bästa. Allt plats som finns för mig och den jag vill vara. Allt kanske inte finns från början men det betyder ju inte att det inte går att fixa.

Äggklockan ringer.

– På sätt och vis är det väl lite sorgligt, säger hon. Att jag behövde komma bort för att hitta hem. Men ibland är de där perspektiven precis det som behövs.

Äppelkakan är färdig. ●

THEAS FEM TIPS FÖR UTFLYKTER

Society café – oas i Skellefteå city
Brudslöjan – vattenfall i Sorsele med magisk utsikt

Lövångers kyrkstad – historia och idyll i ett

Sillhällorna, Bjuröklubb – magisk på sommarnätterna. Ibland drömsk dimma, ibland mjuka pastelltoner som blir ett med havet

Missenträsk – hembygden för en av västerbottens främsta författare: Sara Lidman